

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 05. do 11. veljače 2024. godine

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
05.02.	Agata Ponedjeljak	07:30	+ za sve dobročinitelje sestara KKK-e; Ivan i ob. Bogović
06.02.	Doroteja Utorak	18:00	+ Magda Lutz; Ljubica Smoljanović; Ida Gorski, ob. Gorski i Štancer; ob. Beg; Marija i Franjo Skupnjak, za ozdravljenje; Ivana Mlinarić Bajac, Milan i ob. Kos; za sve medicinske sestre
07.02.	Pio IX. papa Srijeda	07:30	+ Danica Žaja, Ivan Dujam
08.02.	Jerko, Mladen Četvrtak	07:30	+ za sve dobročinitelje sestara KKK-e
09.02.	Skolastika Petak	18:00	+ Melita Tarnik; Marica Han, Branka Roso; Darko Cvitešić; Nikola i Anuša Češljar
10.02.	Blaženi Alojzije Stepinac Subota	07:30 11:00	+ Miljenko Bunčić; za duhovna zvanja u našoj župi; vlč. Branko Tomašić, vlč. Franjo Horvat; vlč. Ivan Frkonja <i>+ krštenje Teo Pavlić, Nola Borac</i>
11.02.	6. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 18:00	+ Vinko Belić; Vladimir, Dorka i Ivan Pavlić; Miroslav Kitić; Mijo Trgovčić; za sve bolesnike na čast Gospi Lurdskoj <i>+ pro populo; ob. Vičić, Metzner, Benić; Jana, Josip i ob. Kirin; Bara i Stjepan Crnković</i> + Ivan i Ivanka Franović; Stjepan Čondrić; Mile Bjelivuk

NOVI CENTAR - KARLOVAC

web: <http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

e-mail: zupa.karlovac2@zg-nadbiskupija.hr

tel. +385 47 414 633

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
04.02.2024. - GODINA XI, BR. 25 (481)**

„Ozdravi mnoge koje su mučile razne bolesti.“

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Pošto Isus izađe iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. On pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im. Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute. I sav je grad nagrnuo k vratima. I on ozdravi bolesnike – a bijahu mnogi i razne im bolesti – i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima govoriti jer su ga znali. Rano ujutro, još za mraka, ustane, izađe i povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. Kad ga nađoše, rekoše mu: »Svi te traže.« Kaže im: »Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao.« I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim sinagogama i zloduhe izgonio.

Riječ Gospodnja. (Mk 1, 29-39)

Misli za današnje evanđelje

Istina o ljudskoj patnji i boli

Za nama je još jedan naporan radni tjedan. Okupili smo se, kao braća i sestre, da svetkujemo Dan Gospodnji i izrazimo svoju zahvalnost Bogu – slaveći svetu misu. Današnje evanđelje nam govori da je i samom Isusu, nakon naporna dana i nešto potrebnog odmora i sna, bilo važno i korisno susreti se s Ocem u molitvi. Istina, On to čini jer je Sin Božji. Ali, zar i mi po svom krštenju nismo postali Božjim sinovima i kćerima? Doći na svetu misu ne znači samo ispuniti svoju kršćansku i vjerničku dužnost, nego i Bogu i ljudima očitovati svoju narav, lice i srce djeteta Božjega i radost pripadnosti Božjoj obitelji. Gospodin Isus je prošao zemljom čineći dobro. I ovaj naš svijet bi bio bolji kad bi svatko od nas popravio svoj dio toga svijeta. Pokajmo se stoga za svoje grijehе, i molimo jedni za druge.

1. Isus nas poziva i daje nam primjer kako činiti dobro drugima oko sebe...
2. No, svakom našem dobrom djelu prethodi molitva i razgovor s Ocem, koliko vremena provodimo u molitvi s Bogom...

ŽUPNE OBAVIJESTI:

- Župna kateheza za naše prvopričesnike je redovito u tjednu po uhodanom rasporedu. Redoviti župni vjeronauk i nedjeljna sveta misa jesu doista potrebni i nužni za pripremu za sakramente.
- Župna kateheza za naše krizmanike je redovito u nedjelju nakon večernje svete mise. Molim sve krizmanike da do **04. veljače 2024.** donesu posvjedočenja za svoje kumove, kako bi na vrijeme riješili potrebnu administraciju.
- Upisivanje misnih nakana biti će ovako: zadnji tjedan u mjesecu za mjesec unaprijed. Sv. Misa jest najveća svetinja koju mi vjernici imamo i zato se prema misnim nakanama tako i odnosimo. Svećenik može imati jednu misnu nakanu i za nju primiti određenu intenciju koju je propisao mjesni biskup za svoju nad/biskupiju. Ostale nakane koje su skupne ili zajedničke svaki svećenik je dužan poslati u nadbiskupiju. Na vrijeme upišite svoje nakane da budu na listiću.
- U nedjelju, 11.02.2024. kod jutarnje sv. mise posebno molimo za sve bolesnike na čast Gospi Lurdskoj
- U nedjelju, **11.02.2024.** djeca **2 i 7** razreda zajedno s roditeljima doći na sv. misu u 10:30 sati, bez iznimke vrijedi za sve

Bl. Alojzije Stepinac 10. veljače

Alojzije Stepinac rođen je u Brezariću, u župi Krašić, 8. svibnja 1898. Njegovi roditelji bijahu Josip i Barbara r. Penić. Kršten je 9. svibnja i dobio je ime Alojzije - Viktor. Završivši osnovnu školu, pokazujući želju da se posveti svećeničkom staležu, primljen je u sjemenište u Zagrebu. Položivši maturu 1916., stupio je u vojnu službu u Karlovcu. Poslan je u Rijeku da prođe časnički tečaj. Nakon završetka tečaja poslan je na talijansko ratište kao poručnik. Prigodom jedne ofenzive u srpnju 1918. bio je zarobljen te je bio pet mjeseci u zarobljeništvu, da bi 1919. bio razvojačen. Vrativši se u svoj rodni Krašić, sve je iznenadio odlukom da ne želi biti svećenik, nego će se posvetiti poljoprivredi, te upisuje Agronomski fakultet u Zagrebu. No nakon teških kriza, probudio se u njemu opet svećenički poziv pa odlazi u Rim gdje je promoviran u doktora teologije 1. lipnja 1931. Alojzije je 26. listopada 1930. zaređen za svećenika, a svoju prvu misu služio je u bazilici Santa Maria Maggiore. Kao mladi svećenik Alojzije je pokazao iznimnu ljubav prema potrebitima. Na njegov poticaj nadbiskup Bauer osniva Karitas zagrebačke nadbiskupije. Dana 28. svibnja 1934. papa Pio X. imenuje Stepinca nadbiskupom i koadjutorom. Bl. Stepinac bio je svjestan težine i odgovornosti koju mu je donijela nova služba. Upravo stoga je i izabrao geslo: "U tebe se, Gospodine, uzdam!" Mladi je nadbiskup uvidio potrebu otvaranja novih župa, i to gotovo proročki, jer župe koje su osnovane bile su daleko od središta Zagreba, gotovo na pustari (Sv. Obitelj, Krist Kralj, Nikola Tavelić). Proglašenjem

Nezavisne Države Hrvatske, 10. travnja 1941., nastaje nova situacija. Nadbiskup se radovao slobodi hrvatskoga naroda, ali je odmah zapazio da to nije ona sloboda za kojom se težilo. Zato poziva svoje svećenstvo da prihvate novu stvarnost, ali naglašava da "sveti zanos i plemenito oduševljenje u izgrađivanju temelja mlade Države Hrvatske budu nadahnuti strahom i ljubavlju za Božji zakon i njegove zapovijedi". Za vrijeme rata Nadbiskup se zauzimao za sve koji su bili progonjeni, bez obzira bili to Židovi, Romi, komunisti, Srbi. U više navrata slao je oštre prosvjede protiv neljudskih zakona, spasio mnoge Židove da ne budu odvedeni u logor, veći broj židovske djece prebacio u druge zemlje na sigurno. Poseban je razbor pokazao u pitanju vjerskih prijelaza. Budući da su mnogi pravoslavni htjeli prijeći u Katoličku crkvu da bi tako spasili život, Nadbiskup u povjerljivoj instrukciji kleru napominje da se, samo "pro foro esterno" prime u Crkvu, a kada prođe, kako on kaže, "vrijeme ludila i divljaštva", vratit će se u svoju Crkvu. To će se kasnije, na žalost, iskoristiti kao optužba protiv Nadbiskupa. Hrabrost Nadbiskupa najbolje odražavaju riječi njemačkog vojnog predstavnika u Zagrebu Glaisea von Horstenaua koji je rekao: "Kad bi jedan biskup u Njemačkoj tako govorio, s propovjedaonice živ ne bi sišao". Dolaskom nove, "oslobodilačke" vlasti, 8. svibnja 1945., započinje hajka na Nadbiskupa. Već je 17. svibnja 1945. odveden u pritvor gdje je ostao 17 dana na ispitivanju. Pokušalo se optužiti Nadbiskupa da je odgovoran za događaje u NDH. S obzirom na to da nije bilo dokaza, Nadbiskup je pušten iz pritvora i ubrzo se susreo s Titom. Tito je naglašavao da je primarni problem pitanje nacionalne crkve, koja bi se odvojila od Rima i "služila narodu". Vrhunac svega bilo je Pastirsko pismo od 20. rujna 1945. koje su potpisali svi biskupi tadašnje Jugoslavije. Otada je otpočela nesmiljena borba protiv Katoličke crkve. Od 7. siječnja 1946. danju i noću stajao je pred Nadbiskupskim dvorom automobil OZNE da bi "štitio" Nadbiskupa u tim opasnim vremenima. Dana 9. rujna 1946. započelo je suđenje protiv osmorice optuženika. Javni tužitelj, Jakov Blažević, tako je prethodno vodio proces da pripremi uhićenje i suđenje nadbiskupu Stepincu. Tako je 18. rujna 1946. u ranim jutarnjim satima, dok se spremao za službu Božju, uhićen nadbiskup Stepinac. Suđenje je, uostalom kao i u svim montiranim procesima, išlo vrlo brzo. Vrlo pomno su birani svjedoci. Naravno samo oni koji su optuživali. Odbačeni su mnogi svjedoci, osobito srpske nacionalnosti (između ostalog i episkop Emilijan) koji su željeli svjedočiti u korist Nadbiskupa. Izbačeni su mnogi dokumenti koji su bjelodano pokazivali Nadbiskupovu nevinost. Branitelji po službenoj dužnosti, dr. Ivo Politeo i dr. Natko Katičić, nisu imali vremena pripremiti se za obranu, iako je obrana i jednog i drugog branitelja bila briljantna. No sve to ništa nije pomoglo. Presuda je donesena 11. listopada 1946. a glasila je: lišenje slobode s prisilnim radom u trajanju od 16 godina te gubitak političkih i građanskih prava u trajanju od pet godina. Nadbiskup je pet godina proveo u zatvoru u Lepoglavi, a ostali dio, do svoje smrti, u zatočeništvu u Krašiću. Umro je 10. veljače 1960., a sahranjen 13. veljače u zagrebačkoj katedrali.